

Udskriftsdato: 3. januar 2026

AFG nr 9425 af 29/05/2018 (Gældende)

Godtgørelse af elafgift - servere placeret hos en datacenter-leverandør

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 18-0131932

Godtgørelse af elafgift - servere placeret hos en datacenter-leverandør

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger har ret til fuld godtgørelse af afgift af det forbrug af elektricitet, som medgår til procesformål i virksomheden, herunder viderefaktureret elafgift fra dens datacenter-leverandør vedrørende elforbrug af spørgers elektroniske udstyr, som er placeret hos datacenter-leverandøren, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1).

Skatterådet afviste at bekræfte, at spørger kunne opnå godtgørelse af den viderefakturerede elafgift fra 1. januar 2017, jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2.

Skatterådsmøde 29. maj 2018 - SKM2018. 250. SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at spørger har ret til fuld godtgørelse af afgift af det forbrug af elektricitet, som medgår til procesformål i virksomheden, herunder viderefaktureret elafgift fra dens datacenter-leverandør vedrørende elforbrug af spørgers elektroniske udstyr, som er placeret hos datacenter-leverandøren, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1)?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan spørger opnå godtgørelse af den viderefakturerede elafgift fra 1. januar 2017, jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2?

Svar

1. Ja
2. Afvises

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er en momsregistreret virksomhed, som leverer specialiserede IT-løsninger til deres kunder. Virksomheden har siden 2011 udviklet hosting-ydelser, der leveres fra top-moderne og fuldt redundant datacenter set-up med afsæt i ITIL. Spørger benytter sig af en ekstern datacenter-leverandør og har således ikke selvstændig serverdrift.

I forhold til afsætning og salg af IT-specialiserede produkter udvikler spørger i samarbejde med kunden den bagvedliggende IT, som passer specifikt til den enkelte kundeprofils behov.

Spørger leverer desuden løsninger inden for IT-outsourcing, som har det til fælles, at de kan leveres med forskellige service-levels, og at de bagvedliggende processer er bygget på ITIL. Det betyder, at kunden får en fleksibel IT-plattform, hvor serviceniveauet kan justeres ind pr. server, proces eller applikation.

Kunden bestemmer selv, hvornår systemet er implementeret og brugbart i kundens virksomhed, og de pågældende IT-outsourcing services kan altid i samarbejde med kunden tilpasses, så de passer præcis til kundens budget, forretnings- og hverdagsbehov.

Spørger leverer også sikkerhedsløsninger som CSIS Secure DNS, Heimdal Security og Censornet MFA. I samarbejde med kunden vurderes, hvilken sikkerheds-løsning der passer bedst til kundens behov og en individuelt tilpasset løsning laves til kunden for på denne måde at hjælpe kunden med at holde et IT-sikkerhedsniveau, der modsvarer den enkelte kundes risiko og trussels-scenarie.

Spørger benytter sig af et datacenter, som leverer drift- og datasikkerhed. I den forbindelse har spørger et årligt elforbrug hos datacentret på ca. 40.000 kWh.

På baggrund af praksisændringen i styresignalet SKM 2016.571 SKAT, som henviser til det bindende svar fra Skatterådet i SKM 2016.527 SR, har datacenter-leverandøren fra 1. januar 2017 viderefaktureret elforbruget inkl. elafgift til spørger.

Den viderefakturerede elafgift fra datacenter-leverandøren omfatter spørgers elforbrug til servere til virksomhedens egen drift, herunder elforbrug til servere ved levering af virksomhedens hosting-ydelser overfor dens kunder, hvor spørger driver/hoster servere for de pågældende kunder.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det afgørende for, om der kan ske tilbagebetaling (godtgørelse) af elafgift er, hvorvidt den udøvende virksomhed består i produktion eller afsætning af varer eller i afsætning af service- og tjenesteydelser.

Spørger er ikke omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven, idet spørger ikke er en bu-reauvirksomhed i den forstand, som fremgår af bilaget.

Spørger skal sidestilles med SKATs praksis vedrørende EDB-bureauer, hvorefter EDB-bureauer kan få godtgørelse af elafgiften af elektricitet, der anvendes ved drift af edb-materiel, forudsat at der er tale om virksomheder, der udfører EDB-mæssige produktionsopgaver for andre.

Spørger udfører individuelt udviklede og tilpassede IT-løsninger/programmer for deres kunder, og derfor skal spørger anses som vareproducerende virksomhed med salg af egentlig EDB-produkter, som klart adskiller sig fra traditionelle EDB-konsulent-ydelser (service- og tjenesteydelser). Spørger anvender således IT i forbindelse med driften af deres momspligtige virksomhed (udvikling og individuel tilpasning af IT-løsninger for kunder m.v.)

Spørger har derfor ret til fuld godtgørelse af elafgiften af elektricitet, der anvendes ved drift af virksomhedens EDB-materiel, herunder det elforbrug og dermed den elafgift, som fra 1. januar 2017 er viderefaktureret fra virksomhedens datacenter-leverandør.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger har ret til fuld godtgørelse af afgift af det forbrug af elektricitet, som medgår til procesformål i virksomheden, herunder viderefaktureret elafgift fra dens datacenter-leverandør vedrørende elforbrug af spørgers elektroniske udstyr, som er placeret hos datacenter-leverandøren, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Begrundelse

Spørger driver virksomhed med levering af hosting-ydelser, hvor de i samarbejde med den enkelte kunde tilpasser kundens IT-plattform i forhold til software og sikkerhedsløsninger, og kundens brug af IT foregår via spørgers servere.

Spørger skal på den baggrund anses for at drive virksomhed med edb-mæssige produktionsopgaver og er dermed ikke omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven.

Det er i forhold til den viderefakturerede elafgift fra virksomhedens datacenter-leverandør oplyst, at elafgiften vedrører spørgers egne servere til egen drift og til levering af hosting-ydelserne, som fysisk er placeret hos en datacenter-leverandør.

Spørger skal på den baggrund anses for at være forbruger af den elektricitet som den viderefakturerede elafgift vedrører.

Det forudsættes i den forbindelse, at den pågældende elektricitet ikke er leveret af en UPS (Online Uninterruptible Power Supply) hos datacenter-leverandøren, jf. SKM2017. 459. SR.

På baggrund af SKM2016. 527. SR er det herefter SKATs opfattelse, at spørger kan opnå godtgørelse af den viderefakturerede elafgift efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”Ja”.

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at spørger kan opnå godtgørelse af den viderefakturerede elafgift fra 1. januar 2017, jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2.

Begrundelse

Spørger ønsker bekræftet, at spørger har adgang til genoptagelse af afgiftstilsvaret tilbage fra 1. januar 2017.

SKAT bemærker hertil, at der alene kan gives bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, jf. skatteforvaltnings-lovens § 21, stk. 1. Adgang til genoptagelse er ikke omfattet heraf.

Det indstilles derfor, at spørgsmålet afvises.

SKAT skal vejledende udtale, at spørger i henhold til skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2, kan anmode om genoptagelse af afgiftstilsvaret senest 3 år efter angivelsesfristens udløb, samt at nærværende anmodning om bindende svar kan sidestilles med en sådan anmodning.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med ”Afvises”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Elafgiftslovens § 11, stk. 1 og 2

Stk. 1. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,

2) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er særskilt leveret til virksomheden fra et fjernvarmewærk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og

3) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kulde-producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3.

Elafgiftslovens bilag 1

Liste over momsregistrerede virksomheder, hvis afsætning af ydelser ikke giver adgang til tilbagebetaling af elafgift, jf. § 11, stk. 2.

Advokater. –Arkitekter. –Bureauer (bl.a. vagtbureauer, ægteskabsbureauer). –Landinspektører. –Mæglere. –Reklame. –Revisorer. –Rådgivende ingeniører.

Forarbejder

Det fremgår af lovforarbejderne (L 230) til lov nr. 292 af 29. juni 1979 om ændring af lov om afgift af elektricitet, at tjenesteydelsesvirksomheder med visse undtagelse fremover ikke kan få tilbagebetaling af elafgiften.

Under lovforslagets behandling (bilag 3) blev der stillet ændringsforslag, således at alle momsregistrerede virksomheder herefter kan få tilbagebetaling af elafgift, bortset fra visse virksomheder, som udtrykkeligt er nævnt i et særskilt bilag til loven nemlig:

Advokater–Arkitekter–Bureauer (bl.a. vagtbureauer, ægteskabsbureauer)–Forlystelser, herunder teaterforestillinger, biografforestillinger mv.–Landinspektører–Mæglere–Revisorer–Reklame–Rådgivende ingeniører.

Et udførligt fortolkningsbidrag vedrørende "bureau" fremgår af lovforslagets bilag 17:

Ved bureauvirksomheder forstås virksomheder, der udøver selvstændige servicefunktioner. Som eksempler på sådanne virksomheder kan udover de i listen nævnte eksempler (vagtbureauer og ægteskabsbureauer) nævnes: Detektivbureauer, patentbureauer, oplysningsbureauer og vikarbureauer.

Ved behandlingen af L 303, forslag til lov om afgift af ledningsført vand, fremsat den 19. maj 1993 er der i bilag 13 et bidrag til fortolkningen af bilagsvirksomhed.

"Afgørelse af, hvorvidt en virksomhed er omfattet af listen, beror imidlertid ikke på virksomhedens evt. branchenummer, men på den konkrete aktivitet i virksomheden. (...)".

Praksis

SKM2016. 527. SR–

Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling, hvorefter virksomheden ikke kunne anses for forbruger af den elektricitet, som blev forbrugt af kunders servere i data-centeret. Virksomheden var ikke driftsmæssig ansvarlig for selve serverdriften og havde ingen indflydelse på, om serverne er tændt, eller på det faktiske elektricitetsforbrug for hver enkelt server. Derudover var virksomheden ikke ejer af de omhandlende servere, og det arbejde, der blev udført på serverne, skete som led i kunders virksomhed, ligesom virksomheden ikke havde ret til at bruge kundens udstyr til eget formål.

Den elektricitet som virksomheden leverede til serverne blev ikke anset for at indgå i nogen form for produktionsproces og blev herefter anses som videresalg af elektricitet. Skatterådet fandt på den

baggrund, at virksomheden ikke var berettiget til godtgørelse af afgiften efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, for dette forbrug.

SKM2016. 571. SKAT-

SKAT har udtalt, at Skatterådet med SKM2016. 527. SR har fundet, at et data-center ikke kan anses som forbruger efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, af den elektricitet, som forbruges af kundernes servere, og at datacenterets momsregistrerede kunder i langt de fleste tilfælde selv er berettigede til godtgørelse af elafgiften for forbruget i serverne, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1 og 2.

SKM2017. 459. SR-

Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling, hvorefter virksomheden er berettiget til godtgørelse af den afgift, som er betalt af elektricitet fra UPS-batterier, som anvendes til at sikre en stabil strømtilførsel i virksomhedens datacentre. Virksomheden blev anset for i sit datacenter at drive en selvstændig erhvervsmæssig aktivitet, og de pågældende batterier er en vigtig del af denne aktivitet, idet strømmen fra UPS'erne sikrer, at virksomheden kan levere en stabil ydelse til sine kunder. Det var umiddelbart ikke muligt at skille UPS'en og de øvrige ydelser ad. Faktureringen af strømmen skete som betaling for den samlede ydelse, idet strømmen fra UPS'erne ikke blev målt særskilt. Skatterådet fandt på den baggrund, at strømmen fra UPS'erne blev forbrugt af virksomheden og var dermed berettiget til godtgørelse af elafgiften.

Den juridiske vejledning, afsnit E. A. 4.6.3.2.

Momsregistrerede virksomheder har adgang til hel eller delvis godtgørelse af afgift af elektricitet, der er anvendt til procesformål i virksomheden.

Der kan også ydes en mindre godtgørelse for afgift af elektricitet, der er anvendt til rumvarme, varmt brugsvand og komfortkøling - se nedenfor i afsnittet "Godtgørelse af elafgift mv. ved rumvarme, varmt brugsvand og komfortkøling".

Bestemmelserne om godtgørelse af afgift efter elafgiftsloven findes i ELAL § 11, stk. 1, med en række tilføjelser og modifikationer i ELAL § 11, stk. 2-22, og §§ 11 a-c.

ELAL § 11, stk. 2, henviser til bilag 1 til elafgiftsloven, hvor der anføres en række momsregistrerede virksomheder, hvis afsætning af ydelser ikke giver adgang til godtgørelse af elafgift. Det drejer sig om følgende momsregistrerede virksomheder:

(...)

Bureauer) fx. vagtbureauer, ægteskabsbureauer, reklamebureauer, adresseringsbureauer, oplysningsbureauer, analyseinstitutter. Edb-bureauer kan dog få godtgørelse af elafgiften af elektricitet, der anvendes ved drift af edb-materiel. Det er herved forudsat, at der er tale om virksomheder, der udfører edb-mæssige produktionsopgaver for andre. Derimod kan fx en bureauvirksomheds anvendelse af edb - som en integreret del af udførelsen af virksomhedens funktion/ydelse ikke anses for et edb-bureau. Rejsebureauer, turistkontorer og ejendomsadministration er ikke omfattet af bilaget (...).

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Af skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1, fremgår følgende:

“Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at

afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.”

Af skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2, fremgår følgende:

“En afgiftspligtig, der ønsker afgiftstilsvaret ændret, skal senest 3 år efter angivelsesfristens udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen. Tilsvarende skal en virksomhed eller en person, der ønsker godtgørelse af afgift, senest 3 år efter det tidspunkt, hvor kravet om godtgørelse tidligst kunne gøres gældende, fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde godtgørelse af afgiften.”

Praksis

Den juridiske vejledning afsnit A. A. 3.5, Bindende svar bagud i tid:

Indhold

Dette afsnit handler om, hvornår en anmodning om bindende svar anses for at dreje sig om en allerede foretaget disposition samt hvad der gælder, hvis svaret vedrører en disposition i et indkomstår, der ligger forud for de ordinære ansættelsesfrister.

Afsnittet indeholder:

- Afgrænsning mellem foretagne og ikke-foretagne dispositioner
- Særligt om bindende svar om ekstraordinær genoptagelse
- Skema med relevante afgørelser.

Afgrænsning mellem foretagne og ikke-foretagne dispositioner

Muligheden for at anmode om bindende svar omfatter også de skattemæssige virkninger af allerede foretagne dispositioner uden tidsbegrænsning bagud. Der opstår ingen tidsmæssige afgrænsningsproblemer, hvis spørgsmålet drejer sig om en enkeltstående disposition, der er foretaget på et defineret tidspunkt. Er der derimod tale om, at spørgsmålet drejer sig om en løbende vedvarende disposition som fx en udlejningsvirksomhed, kan et bindende svar have betydning både fremadrettet og bagud.

Hvis spørgeren i en sådan situation ikke udtrykkeligt har anmodet om, at svaret også skal omfatte tiden forud for anmodningen, skal det fremgå af svaret, at det alene har bindende virkning fra og med sidstnævnte tidspunkt.

Efter omstændighederne skal SKAT/Skatterådet vejlede om muligheden for svar bagud i tid, hvis det skønnes relevant, fordi spørgerens dispositioner bagud i tid har svaret til omstændighederne i anmodningen.

I en sag blev der vejledt om muligheden for i henhold til SFL § 31, stk. 2, at anmode om genoptagelse af afgiftstilsvaret senest 3 år efter angivelsesfristens udløb og at den konkrete anmodning om et bindende svar kan sidestilles med en sådan anmodning. Se SKM2015. 638. SR.

Særligt om bindende svar om ekstraordinær genoptagelse

Hvis der spørges om skattemæssige virkninger af dispositioner, der er foretaget længere bagud end de ordinære ansættelsesfrister i SFL §§ 26 eller 31, skal SKAT medvirke til, at anmodningen bliver behandlet på den relevante måde. Hvis der spørges både om de materielle skattemæssige virkninger og betingelserne for ekstraordinær genoptagelse i SFL §§ 27 og 32, kan der fås bindende svar, medmindre spørgsmålet om ekstraordinær genoptagelse alene afhænger af de bevillingsmæssige bestemmelser i SFL

§§ 27, stk. 1, nr. 8, eller 32, stk. 1, nr. 4. I de sidstnævnte tilfælde skal spørgeren underrettes om, at sagen behandles som en anmodning om ekstraordinær genoptagelse, ligesom gebyret skal tilbagebetales.

Hvis der kun er spurgt om de materielle skattemæssige virkninger af dispositionen, og hvis svaret forventes at ville afvige fra de tidligere ansættelser, skal SKAT/Skatterådet indhente oplysninger med henblik på afklaring af, om betingelserne for ekstraordinær genoptagelse er opfyldt. Hvis der ikke sikkert nok kan tages stilling til betingelserne for ekstraordinær genoptagelse, skal der tages forbehold herom i svaret.

SKM2015. 638. SR[−]

Skatterådet bekræfter, at Spørgers ydelser i henhold til indgåede serviceaftaler delvist må anses for forsikringsydelser omfattet af momslovens § 13, stk. 1, nr. 10. Rådet kan dog ikke bekræfte, at Spørger kan anvende en fordelingsnøgle svarende til 45/55. Endelig afviser Skatterådet at svare på Spørgers anmodning i relation til genoptagelse, idet der ikke er tale om en skattemæssig disposition.